

گزارش اولین مورد گریپتوسپوریدیوز شیردان گاودرا ایران

دکتر ایرج سهرابی حقدوست *

خلاصه :

لاشه یک گاوماده ۱۸ ماهه جهت کالبدگشاپی به درمانگاه دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران ارسال گردیده بود. تاریخچه و تغییرات ماکروسکوپیک حاکمی از اسهال متناوب و لا غری مفرط بود. در هنگام کالبدگشاپی وجود مایعات سروزی در - حفره بطنی، قفسه صدری و فضای پریکارد قلب مشاهده گردید. در آزمایش ریزبینی مقدار متنابه‌ی از اشکال گرد یا بیضی اجرام گریپتوسپوریدیائی بطور آزاد در مجرای چسبیده به اپیتلیوم سطحی غدد معده دیده شد. و تغییرات دئنراتیو نکروتیک پوشش سطحی غدد معده همراه با اتساع مجاری مربوطه کاملا مشهود بودند.

مقدمه :

تیزر (Tyzzer) برای اولین بار در سال ۱۹۰۷ جنس گریپتوسپوریدیوم را در معده موش آزمایشگاهی شرح داد. این انگل در خانواده گریپتوسپوریدی ئیدا (Eucoccidioridae)، رده Cryptosporidiidae و زیر رده ایمبرورینا (Emeriorina) مورد طبقه‌بندی قرار گرفته است. از آن به بعد این پروتوزوا (Protozoa) در انواع دیگری از حیوانات از جمله خرگوش، میمون رزووس (Rhesus monkey) (جوچه‌ها، اسب، بره، گوساله، راگون (Raccoons)، سنجاب (Squirrels)، چین چیلا (Chinchillas) (روباه، سگ، گربه، سگهای وحشی استرالیائی، گربه‌های وحشی، موش، بزمجه و مارمولک (Lizards)، بوقلمون، غاز، مار گزارش گردیده است (۹، ۵، ۳، ۱).

این تک یاخته تا سال ۱۹۸۴ در ایران ناشناخته بود ولی در همین سال عفونت با گریپتوسپوریدیم در روده گوساله توسط قراگوزلو تشخیص داده شد که گزارش نگردیده (۸). ضمناً یک مورد دیگر از این عفونت در سال ۱۹۸۵ در یک قطعه خروس توسط همین محقق و همکارش در کرمان گزارش گردیده است.

* گروه آموزشی پاتوبیولوژی دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران تهران ایران

در تحقیقات دیگری که توسط اهورائی و همکارانش (۵) در سال ۱۹۸۶ بر روی برههای تازه متولد شده مبتلا به اسهال انجام گرفت، عفونت کریپتوسپوریدیائی در آنها تشخیص داده شد بررسی‌های دیگری در ایران توسط خدابخشی و کیوانی بر روی مدفوع گوساله‌های مبتلا به اسهال و همچنین بر روی مدفوع گوسفند، بز و انان انجام گرفته است که تماماً حضور عفونت کریپتوسپوریدیائی را نشان دادند (۴۰) .

سیر تکاملی این تک یاخته بر خلاف کوکسیدیاهای دیگر بطور داخل سلولی ولی خارج سیتوپلاسمی و در مرز یا حاشیه‌های میکروویلی‌های بافت پوششی دستگاه گوارش میزبان خود انجام میگیرد (۷) . آندرسون (Anderson) در سال ۱۹۸۷ دفع اسیترهائی شبیه به اسیترهای کریپتوسپوریدیوم موریس (Cryptosporidium muris) را در یک گوساله ۶ هفته‌ای و ۹ گاو‌گوشتی اخته جوان گزارش داد که در بررسی‌های پاتولوژیک تعداد متنابه‌ی از این تک یاخته‌ای در غدد پیپتیک شیردان دامها مشاهده شدند . تغییرات مورفولوژیک عبارت بودند از افزایش ضخامت شیردان به مقایس ۱۰٪ نسبت به مخاط دامهای سالم، گشادشدن فضای بخش میانی مجاری غدد مبتلا که محلول اتروفی و نازک شدن سلولهای پوششی آنان بوده است . طبق گزارش محقق فوق الذکر در بعضی موارد ارتفاع سلولهای پوششی غدد آنچنان کاهش یافته بود که به سلولهای سنگ فرشی شباهت یافته بودند و اکثراً تمامی مقاطع مربوط به غدد پیپتیک تقریباً معلو از مراحل مختلف رشد و تکامل این انگل بودند . سلولهای پوششی غدد پیپتیک شیردان در محل استقرار و اتصال انگل تخریب گردیده بودند (۵) .

کریپتوسپوریدیا به تنہائی یا همراه با عوامل عفونی دیگر مانند آتروکسی ژنیک اشريشیاکلی (Enterotoxigenic Escherichia coli)، رتاویروس (Corona virus)، کروناویروس (Rota virus) و غیر و موجب اسهال و مرگ گوساله‌های جوان، خوک، بره و کره اسبهای میشوند که با ضایعاتی قابل ملاحظه همراه می‌باشد . کریپتوسپوریدیوز در انسان میتواند سبب استفراغ و اسهال شود ولی نقص ایمنی بویژه در افرادیکه مبتلا به بیماری ایدز (AIDS) میشوند میتواند مسئله ساز باشد . اسهال اغلب بصورت

مزم می‌باشد.
مزمن یا تحت حاد بروز مینماید که بعضی اوقات با خون همراه می‌باشد.
دهیدراتاسیون و از دست دادن الکترولیتها و متعاقباً ضعف و از دست دادن
وضعیت طبیعی پوشش بدن بوقوع می‌پیوندد.
انتقال این بیماری اغلب از راه دهان یعنی از طریق خوردن اسیتها انجام می‌گیرد ولی همچنین همانطوری
که Boch و همکارانش (۱۹۸۲) و Vetterling و همکارانش (۱۹۷۱) -
گزارش کرده‌اند ممکن است بطور تجربی و با خورانیدن خراشیده‌های ایلئوم
همراه با مدفوع از طریق لوله معده منتقل گردد.
میکروگامت‌ها (Macrogametes)، ماکروگامتها (Microgametes)

شیوزونتها (Schizonts)، تروفوزوئتها (Trophozoites) و اسیتها ممکن است در حالیکه به سلولهای اپیتلیال مخاطروده چسبیده و یا در مجاورت آنان قرار دارند، مشاهده کردند (۳،۵،۶،۹).

طبق گزارشات موجود در بازرگانی ماکروسکوپیک بخش‌های مبتلای لوله معده -
روده‌ای بطور منظر دچار پرخونی بود و حاوی محتویات آبکی می‌باشند و در
مطالعات میکروسکوپیک، اجرام بسیار کوچکی بصورت نتاواتیره یا آبی رنگ
ریزی که به سلولهای پوششی نواحی مبتلا چسبیده‌اند، مشاهده می‌شوند.
علاوه بر اشكال نقطه‌ای (Dot forms) اشكال حلقه‌ای (Ring forms) و موزی شکل از این اجرام پس از رنگ آمیزی با کیما بسهولت قابل رویت
می‌باشند.

در این مقاله ابتلای یک راس گاو به کریپتوسپوریدیوز شیردان که برای اولین بار در ایران تشخیص داده شده است گزارش می‌گردد.

مشاهدات

لاشه یک راس گاو ماده هلشتاین ۱۸ ماهه جهت کالبد شکافی و تشخیص علت مرگ به درمانگاه شماره یک دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران آورده شده بود . طبق اظهار صاحب دام، این حیوان مدت‌ها از اسهال و کم خوراکی رنج میبرده است . لاشه دام بشدت لاگر، موها خشک و کدر، پوست نیز بعلت اسهال و از دست دادن آب ، خشک بود، نواحی خلفی به مدفوع آبکی ، آلوده و چشمها گودافتاده بودند . ادم زیر جلدی و بافت‌های بین عضلات بخوبی مشهود و در قفسه بندی و حفره بطنی مقادیر قابل توجهی مایع زرد کمرنگ جمع شده بود . چربیهای موجود در حفره بطنی ، اطراف روده‌ها و کلیه‌ها و همچنین چربیهای اطراف قلب بطور کامل از بین رفته و دچار آترووفی سروزی چربی (Serous Atrophic of fat) گردیده بودند . ضخامت دیواره شیردان بعلت ادم منتشر و وسیع بشدت ضخیم گردیده بطوریکه عناصر آن به چند برابر اندازه طبیعی رسیده بود در داخل شیردان جز ترشحات موکوسی، مواد دیگری مشاهده نگردید . غدد لنفاوی مزانتریک بسیار بزرگ و اوماتوز و سطح مقطع آنها بر جسته و مرطوب بود . روده‌ها تغییرات مشخصی را نشان ندادند جز اینکه حاوی مقادیر مواد آبکی زرد کمرنگ بودند . پانکراس بسیار بزرگ و سفت بود بطوریکه هنگام برش در زیر کارد بشدت مقاومت می‌نمود . بازت چربی اطراف این غده نیز از بین رفته توسط بافت ژلاتینی زرد رنگی جانشین شده بود .

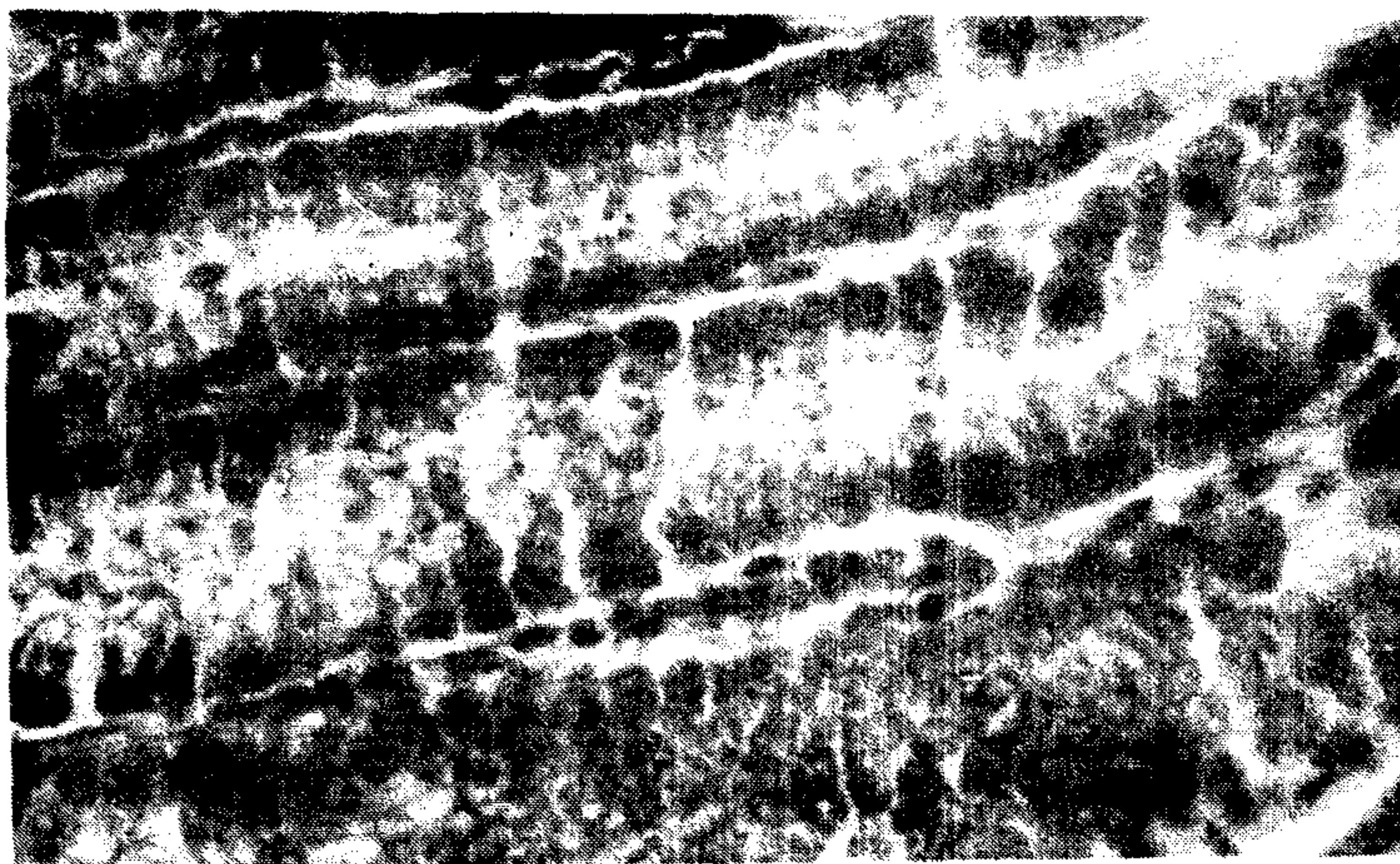
در مطالعات ریزبینی باستانی شیردان تغییرات عمدہ‌ای در سایر بخش‌های لوله گوارش مشاهده نشد . تغییرات مورفولوژیک که در نتیجه عمل متقابل میزان و انگل بر روی یکدیگر حادث میشوند عبارت بودند از افزایش ضخامت دیواره شیردان بعلت ادم منتشر و گشاد شدن بخش‌هائی از مجاری غدد پیپتیک مبتلا به این آلودگی انگلی بروز چنین اتساعی را میتوان بدلیل وقوع تغییرات آتروفیک و نکروتیک در سلولهای غدد مزبور یا گاسترو - سیتیها دانست که خود معلول ابتلای این سلولها باین تک یاخته میباشد (اشکال ۱ تا ۳) اجرام این انگل‌ها که بشکل گرد یا بیضی میباشند اکثراً بطور

آزاد در مجاری غدد شیردار و یا در راس سلولهای غددی و در مجاورت سطح گاستروسیتیها دیده شدند. اشکال انگلی بزرگتر در مجرای غددی قرار داشتند در حالیکه اشکال کوچکتر معمولاً در مجاورت با سطح گاستروسیتیها مشاهده گردیدند (اشکال ۱ او ۲) در بعضی نواحی، اکثر اتمامی سلولهای غدد پپتیک معلواز اجرام کریپتوسپوریدیائی بودند که مراحل مختلف سیر تکاملی خود را میگذرانیدند. بدیهی است اغلب این سلولها دچار تغییرات دژنراتیونکروز شده بودند (شکل ۳).

در مطالعات ریزبینی پانکراس مقدار زیادی بافت همبند فیبروزه مشاهده گردیده و هیچگونه ساختمانی که حاکی از آلودگی این غده باشند تک یا ختنه انگلی باشد مشاهده نشده و بنظر نمیرسد که ضایعات فیبروزه مشاهده شده در غده پانکراس در ارتباط با عفونت کریپتوسپوریدیائی باشد.

طبق مطالعاتیکه آندرسون در سال ۱۹۸۷ بر روی کریپتوسپوریدیوز شیردار یک مورد گوساله ۶ هفته‌ای و ۹ مورد گاونر اخته گوشتی انجام داده است، آلودگی این حیوانات را به کریپتوسپوریدیوم موریس (*C. muris*) نسبت داده که یک نوع جدیدالکشف میباشد. و معتقد است که االسیتهاي کریپتو سپوریدیوم موریس بزرگتر از االسیتهاي کریپتوسپورید یوم پارووم (*C. parvum*) میباشد. ضمناً طبق گزارش این محقق طول مدت دفع االسیتهاي کریپتوسپوریدیوم موریس چند ماه ادامه دارد در حالیکه دفع االسیتهاي *C. parvum* یک تا چند هفته بعداز حمله انگل به میزان متوقف میشود. در مطالعه اخیر انجام چنین بررسیهای بعلت عدم دسترسی به دامهای مبتلا امکان پذیر نبوده و در حال حاضر نمیتوان در ارتباط با نوع کریپتوسپوریدیای ایکه موجب این بیماری گردیده اظهار نظر نمود. با توجه به گزارشات چندی که توسط همکاران دیگر نیز داده شد، وقوع عفونت کریپتوسپوریدیائی در دامهای گوناگون از جمله طیور، گوساله، گاو و انسان در ایران محرز و مسلم گردیده که تحقیقات و بررسیهای بیشتری را در ارتباط با تشخیص انواع مختلف این تکه یا خته، ابتلا سایر دامها، اپیدمیولوزی و نحوه درمان و کنترل این بیماری را طلب مینماید. در خاتمه این نکته ضروری بنظر نمیرسد که نمیتوان علائم بالینی و ضایعات پاتولوژیکی عمومی را بطور قطع و یقین به این عفونت

انگلی مرتبط دانست و مهمترین نکته در اینجا گزارش ابتلاء شیردان گاو به کریپتوسپوریدیوم و ضایعات مرضی ناشی از این عفونت انگلی میباشد.



شکل ۱: اشکال انگلی بزرگتر در مجرای غددی و اجرام کوچکتر در سطح
گاستروسیتہ مشاهده می شوند (ناحیه بالا و چپ عکس)
H & E × ۵۰۰ نگارنگاری



شکل ۲: مشابه شکل شماره (۱) H & E × ۵۰۰ نگارنگاری



شکل ۳: اجرام انگلی اکثر قریب باتفاق سلولها را اشغال نموده بطوریکه
کاملاً سلول غددی را از بین برده‌اند. $\times 500$ رنگ‌آمیزی

H & E

منابع :

- ۱- جمشیدی- شهرام ، کریپتوسپوریدیوم در بره و بزغاله پایان نامه شماره ۱۳۶۹-۷-۱۹۲۴ دانشگاه تهران - دانشکده دامپزشکی
- ۲- خدابخشی، احمد . پراکندگی کریپتوسپوریدیوم در گاوداریهای اطراف تهران- پایان نامه شماره ۱۵۸۸-۱۳۶۵-۶۶ دانشگاه تهران - دانشکده دامپزشکی .
- ۳- قراگوزلو- محمدجواد، گزارش یک مورد کریپتوسپوریدیوز (Cryptosporidiosis) در گوساله (تحلیلی از این بیماری . نامه دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران دوره ۴ شماره (۲،۳،۴) تهران ۱۳۶۳
- ۴- کیوانی ، امینه حسین، بررسی اپیدمیولوژی کریپتوسپوریدیوز در انسان و دام . پایان نامه شماره ۱۸۲-۱۳۶۷-۶۸ دانشگاه تهران ، دانشکده دامپزشکی .
- 5- Ahourai,P., Ezzi,A., Gholami,J., Vandyoosef,R., Kargar, R., Maalhagh,N.(1986): Cryptosporidium spp. in new born lambs in Iran. Arch. Inst. Razi, 36, 37:15-18
- 6- Anderson,B.C.(1987): Abomasal cryptosporidiosis in cattle. Vet. Pathol. 24:235-238.
- 7- Angus,K.W.(1987): Cryptosporidiosis in domestic animals and humans. in practice, 47-49.
- 8- Gharagozlou,M.J., Khodashenas,M.(1985): Cryptosporidiosis in a native rooster with a chronic proliferative enteritis. Archiva veterinaria, TOM XII, 129-130

**Report of the first case of abomasal
cryptosporidiosis in a cow in Iran**
Sohrabi Haghdoost, I.

An 18 months old female cattle submitted to the large animal clinic of veterinary faculty of Tehran University for postmorten examination. The case history and macroscopic changes was indicative of intermittent diarrhea, inappetance and cachectic bodily condition , accumulation of fluid in the thoracic and abdominal cavities and hydropericardium. Microscopically, there was a large number of round to oval forms of cryptosporidial organisms free in the lumen of imbeded in the **surface** epithelium of the peptic glands, Focal degenerative and necrotic changes of the surface epithelium of the gastric glands associated with luminal dilatation was quite evident.

*Department of Pathobiology, Faculty of Veterinary Medicine, University of Tehran, Tehran, IRAN